

AKUT DİYAFRAGMA YARALANMALARI

ACUTE INJURIES OF THE DIAPHRAGM

(Analysis of 35 cases)

Dr.K.Yalçın POLAT Dr.Müfide N.AKİÇAY Dr.Yavuz ÇAPAN Dr.Fehmi ÇELEBİ Dr.Ahmet BALIK Dr.Tahsin DEMİRTAŞ*

*Atatürk Üniversitesi Tip Fakültesi Genel Cerrahi Anabilim Dalı, Erzurum

ÖZET: Çalışmamızda Atatürk Üniversitesi Tip Fakültesi Genel Cerrahi Anabilim Dalı'nda 1.1.1988-31.12.1994 tarihleri arasında akut diyafragma yaralanması nedeniyle tedavi edilen 35 olgunun analizi yapıldı. Olguların 25'i (%71.4) penetrant 10'u (%28.6) künt yaralanma şeklinde idi. Penetrant yaralanmaların 11'i (%44) solda, 11'i (%44) sağda 3'ü bilateraldi. Künt yaralanmalarda ise 8'i (%80) solda, 2'si (%20) sağda idi. PA Akciğer grafisinin pre-operatif tanı değeri %28.5 olarak bulundu. En sık yaralanan yandaş organlar sırası ile dalak (%42.8), karaciğer (%40.0) ve mide (%31.4) idi. En sık görülen postoperatif komplikasyonlar akciğerlerle ilgili olanlardı (%53.4). Mortalite 8 (%22.8) olguda oluştu. Bunların tamamı diğer nedenlere bağlı idi. Akut diyafragma yaralanmaları yandaş getirmektedir. Multisistem yaralanmalarda her iki diyafragma dikkatli bir şekilde gözden geçirilmelidir.

SUMMARY: In this study 35 patients who were treated because of acute diaphragmatic rupture at Atatürk University, School of Medicine Department of General Surgery between 1.1.1988-31.12.1994 were analyzed. Diaphragmatic ruptures were due to penetrating trauma in 25 (71.4%) patients and blunt trauma in 10 (28.6%) patients. There were 11 (44%) left, 11 (44%) right and 3 (12%) bilateral diaphragmatic ruptures in blunt trauma group. Diagnostic value of PA chest x-ray was found to be 28.5. The most frequent concomitant organ traumas were spleen (42.8%), liver (40%) and stomach (31.4%). The most frequent postoperative complications related to lungs (54.3%). There were 8 (22.8%) postoperative mortalities. Diaphragmatic ruptures because of concomitant organ traumas have high morbidity and mortality rates. In diagnosis the most important step is to remember this entity. Diaphragma must be examined carefully in multisystem trauma patient.

Diyafragmanın travmatik rüptürleri nadır, ancak önemli klinik olgulardır. Postmortem olarak ilk kez Sennertus tarafından 1541'de tamamlanmış, antemortem olarak ise 1853'te Bowditch tarafından rapor edilmiştir (1,2). Travmatik diyafragma rüptürleri künt ve penetrant yaralanmalar sonucu oluşabilir. Tüm künt ve penetrant toraks ve üst batın yaralanmalarında görülme oranı %4.5-%5.8'dir (3,4). Rüptür künt travmalarda çoğunlukla solda (%80-90) görülürken, penetrant yaralanmalarda bu oran yaklaşık olarak eşittir (3,5-8). Bunda karaciğerin koruyucu rolü olduğu ileri sürülmektedir. Diyafragmatik yaralanmalar %90'ın üzerinde yandaş organ yaralanmaları ile birlikte olur (2-6). Gerek bu hastaların genel durumlarının bozuk olması, gerekse yandaş organ yaralanmaları preoperatif tanıının gözden kaçmasına neden olmaktadır. Radyoloji konusunda gelişen tekniklere rağmen en önemli ve en kolay tanı aracı PA göğüs grafisidir (5,6,9). Olguların %40-50'sinde tanı la-parotomi esnasında konulmaktadır (4,6). USG, CT, MR, baryumlu üst GIS inceleme ve peritoneal lavaj değişik

oranlarda yardımcı olurlar (5). Rüptürde kısımında en sık herniye olan abdominal organlar mide ve kolondur. En sık yandaş organ yaralanmaları dalak, karaciğer, ve içi boş organlardır (3,5,6). Bu çalışmada kliniğimizde tedavi edilen künt ve penetrant yaralanmalarla oluşan akut diyafragma rüptürlerinin analizi amaçlandı.

MATERIAL VE METOD

Çalışmada 1.1.1988-31.12.1994 tarihleri arasında kliniğimizde tedavi edilen 10'u (%28,6) künt, 25'i (%71,4) penetrant yaralanmalar ile oluşan travmatik diyafragma rüptürü 35 olgunun retrospektif analizi yapıldı. Olgulara ait preoperatif, operatif ve postoperatif bilgiler kayıtlı dosyaların incelenmesi ile elde edildi.

Olguların 32'si (%91,4) erkek, 3'ü (%8,6) bayan idi. Yaş ortalaması 31 (2-60) olarak bulundu. Rüptür künt yaralanma sonucu oluşan olguların 8'inde (%80) solda, 2'sinde (%20) sağda iken, penetrant yaralanmalarda 11'i solda (44), 11'i sağda (%44) ve 3'ü (%12) bilateraldi.

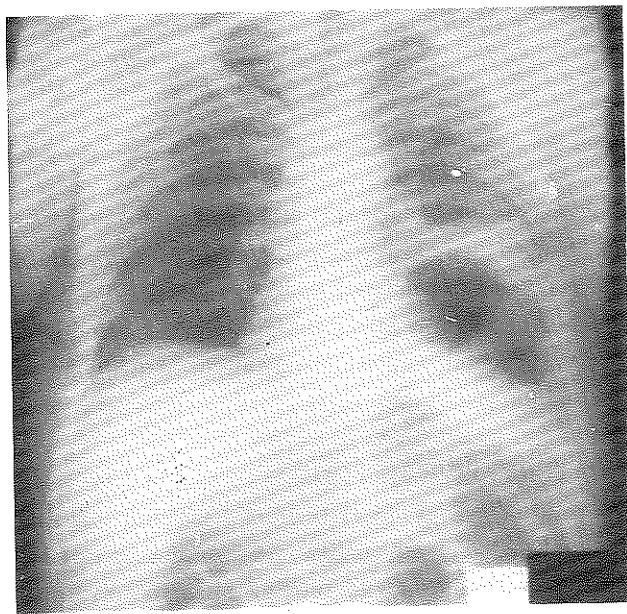
SONUÇLAR

Olguların meydana geliş şekli ve lokalizasyonları (Tablo-I)'de gösterilmiştir.

Tablo-I: Yaralanmalarda Etyoloji ve Lokalizasyon

ETKEN	LOKALİZASYON		
	Sol	Sağ	Bilateral
Künt (n:10)			
Trafik Kazası	7	2	-
Düşme	1	-	-
Penetran (n:25)			
Ateşli Silah	8	7	3
Delici Kesici Alet	13	14	-
Toplam	19	13	3

Buna göre künt yaralanmalarda ise lokalizasyon eşit oranlarda bulunmuştur. Üç olguda bilateral yaralanma tespit edildi. Bunların da tamamı penetrant (ateşli silah) yaralanması sonucu olmuştu. Preoperatif olarak olguların 28'inci PA akciğer grafisi çekildi ve bunların 8'inde (%28.5) preoperatif diyafragma rüptürü tespit edildi (Resim-I).

Resim-I: Künt travma sonucu oluşan sol hemidiyafraagma yaralanması bir olguda toraksta intestinal organlara ait gaz görüntülmü

Geri kalan 7 olguda genel durumun ileri dercede bozuk olması nedeni ile PA akciğer grafisi çekilmenden acil laporotomi yapıldı. PA akciğer grafisinde 7 hastada solda, 11 hastada sağda hemotoraks tespit edildi. Peritoneal lavaj 20 hastaya uygulandı. Bunların tamamında lavaj mayısında he-

moraji tespit edildi. Yandaş organ yaralanmaları (Tablo-II)'de gösterilmiştir.

Tablo-II: Çeşitli serilerdeki hasta sayıları ve mortalite oraları

Yandaş Organlar	Penetran Yaralanma		Künt Yaralanma		Toplam
	Sağ	Sol	Sağ	Sol	
Dalak	1	7	-	7	15
Karaciğer	12	-	1	1	14
Mide	2	3	1	5	11
Ekstremité Fraktürü	-	1	3	5	9
Pelvis Fraktürü	-	-	4	4	8
Akciğer	2	3	-	1	6
İncebarsak	-	3	2	1	6
Kolon	1	2	-	2	5
Böbrek	-	1	-	3	4
Kranium	-	-	3	1	4

Buna göre diyafragma yaralanmalarına en sık eşlik eden organ yaralanmaları dalak, karaciğer, ve midedir. Olguların hiç birinde izole diyafragma yaralanması tespit edilmedi (%0.0). Olguların 19'unda (%54.3) preşok veya şok tablosu mevcuttu.

Onbeş olguda USG yaptırıldı ve tamamında batın içinde serbest mayı tespit edildi. Sekiz (%53.3) olguda dalak rüptürüne, 4 (%26.6) olguda karaciğer rüptürüne ait bulgular tespit edildi. Olguların 33'üne (%94.3) sadece la-parotomi, 2'sine (5.7) torakotomi + laparotomi yapıldı. Yandaş organ yaralanmaları ile ilgili yapılan cerrahi işlemler (Tablo-III)'te gösterilmiştir.

Tablo-III: Yandaş Organ Yaralanmalarında Uygulanan Cerrahi İşlemler

Yandaş Organ Yaralanmalarının Yapılan Cerrahi İşlemler	Sayı
Karaciğer Primer Onarım + Surgical Tatbiki	14
Dalak Splenektomi	13
Splenorafi	2
Mide Primer Onarım	11
Akciğer Primer Onarım	4
Alt Lob Rezeksiyon	2
Incebarsak Rezeksiyon Anostomoz	2
Primer Onarım	2
Kolon Primer Onarım + Kolostomi	5

Buna göre olguların 13'üne splenektomi, 2'sine splenorafi, 14 olguya karaciğer rüptürü nedeni ile primer onarım, akciğer parankim rüptürü tespit edilen 6 hastanın 2'sine sol alt lob rezeksiyonu, geri kalanlara primer onarım yapıldı. Penetran yaralanmalardan 4'tünde incebarsak perforasyonu mevcuttu. Bunlardan ikisine rezeksiyon + anostomoz, ikisine primer onarım yapıldı. İncebarsak perforasyonlu 1 olgu künt yaralanma (yüksekten düşme) sonucu oluşmuştu ve primer onarım yapıldı. Kolon yaralanması oluşan 5 olgudan tamamı penetran yaralanma sonucu olmuştu, primer onarım + kolostomi uygulanıdı.

Postoperatif dönemde oluşan komplikasyonlar tablo IV'te gösterilmiştir. Buna göre en sık görülen komplikasyonlar akciğerlerle ilgili olanlardır (%54.3). Atelektazi 9 (%25.7), pnömoni 7 (%20), ampiyem 3 (%8.6) olguda görüldü. Erken postoperatif dönemde 8 (%22.8) olgu kaybedildi. Bunların tamamı penetran yaralanma şeklinde idi. Ölüm nedeni 6 olguda multiorgan yetmezliği, 2 olguda sepsis idi.

Tablo-IV:Akut Diyafragma Yaralanmalarında Görülen Postoperatif Komplikasyonlar

Komplikasyon	Olgı Sayısı
Yara Enfeksiyonu	10
Atelektazi	9
Pnömoni	7
Subfrenik Abse	5
Ampiyem	3
Evisserasyon	2

TARTIŞMA

Akut diyafragma yaralanmaları nadir, fakat önemli bir klinik antite olup, travmatik diyafragma yaralanmaları trauma nedeni ile torakotomi ve laparotomi yapılan tüm olguların %4-6'sında bulunur (3,4,5). Travmaya maruz kalma nedeniyle erkeklerde daha sık görülür. Olgular sık olarak genç popülasyondan oluşur (20-40 yaş).

Travmatik diyafragma yaralanmaları penetrant ve künt olmak üzere iki şekilde oluşur. Künt yaralanmalarda karın içi basincın ani olarak yükselmesi diyafragmanın anatominin zayıf bölgelerinin rüptürüne neden olur. Normalde peritoneal boşluk ile plevral boşluk arasında 7-20 cmH₂O'luk pozitif bir basınç farkı mevcuttur. Maksimal solunum işleminde (derin inspirium) bu fark 100cmH₂O'ya

kadar çıkabilir (3,6,10). Künt batın travmalarında oluşan kinetik enerji batın içinde eşit bir dağılım gösterir. Künt travmalarda rüptürün daha çok solda görülmesi karaciğerin dağılan bu enerjisiye karşı sağ diyafragmayı korumasına atfedilir (10). Ancak bazı araştırmacılarla göre karaciğerin rüptürü önlemede minimal etkili, ancak herniasyonu önlemede önemli bir rolü olduğu iddia edilmektedir (3). Rodriguez-Morales ve arkadaşları 40 olguluk künt travma sonucu olguların %30'unda sağ hemidiyafragma rüptürü rapor etmişlerdir (2). Wiencek serisinde ise penetran yaralanmalarda her iki diyafragmanın yaralanma oranları eşit iken, künt yaralanmalarda olguların %64'ünde sol hemidiyafragmada rüptür tespit edilmiştir (5). Diyafragma yaralanmalarının bilateral olması oldukça nadirdir ve meydana geldiğinde fatal seyirlidir (10). Glinz ve arkadaşlarının 1845 olguluk serilerinde bu oran %1.3 olarak rapor edilmiştir (11). Buna karşılık Payne ve ark'nın bilateral yaralanma rapor edilmiştir (8). Çalışmamızda penetrant yaralanmalarda her iki hemidiyafragmada görülmeye oranı eşit bulunurken, künt yaralanmalarda %80 sol, %20 sağ diyafragmada görüldü. Bilateral yaralanma 3 olguda tespit edildi ve tamamı penetrant yaralanmalar ile oluşmuştur.

Diyafragma yaralanmalarının tanısı çoğu kez laparotomi esnasında konulur (4,6). PA akciğer grafisinin tanıda önemli bir yeri olmasına rağmen peroperatif dönemde bu oran %20-40 arasındadır. PA göğüs grafisinde diyafragmanın şekil değiştirmesi, yükselmesi, torakssta gaz-mayii gölgeleri, alt lob atelektazileri ve mediastinal şift diyafragma yaralanmasını gösterebilir, ancak spesifik bulgular değildir (10). Burada tanıyi zorlaştıran en önemli faktör birden fazla organın yaralanmasıdır. Yaralanma tarafından hemotoraks olması sıktır. Yine olguların %20-50'sinde PA akciğer grafisi normal olarak değerlendirilebilir (3,5). Waldschmidt ve ark. 86 olguluk değerlendirmede PA akciğer grafi olguların %23'tinde normal, %60'ında anormal olarak değerlendirilirken, %17'sinde diyafragma yaralanması için diagnostik olarak bulunmuştur (3). Otörlerle göre tanıda en önemli adım diyafragma yaralanmasından şüphelenmektir. Çalışmamızda 8 (%28.5) olguda PA akciğer grafisinde diyafragma yaralanması için diagnostik bulgular elde edildi.

Diyafragma yaralanmalarının tanısında USG, CT, Sintigrafi ve MR'in kullanımını son yıllarda daha çok artmıştır. Özellikle sağ diyafragma yaralanmalarında bu tanı araçlarının daha faydalı olduğu rapor edilmiştir (9,11-13). USG'nin hızlı ve noninvaziv tabiatından dolayı acil hastaların değerlendirmesinde yardımcı olabileceği gündeme

gelmiştir (10). Akut dönemde pnömoperitoneumla kombine edilmiş peritoneal lavajının menfi olması diyafragmatik yaralanmayı ekarte etmez. Bu durum özellikle diyafagma yaralanmalarında ortaya çıkabilemektedir. (4,7-10,13). Çalışmamızda USG yapılan olgularımızın hiçbirinde diyagnostik bulgu elde edilememiştir, ancak organ yaralanmalarının (karaciğer ve dalak rüptürü) bir kısmını gösterebilmiştir.

Diyafragma yaralanmaları sıkılıkla diğer organ yaralanmaları ile birlikte bulunur. Bu oran %80-95 dolayındadır (3,13,15). Wiencek ve ark. serisinde en sık yaralanan organlar sırasıyla karaciğer (%51.5), mide (%27.2) ve dalak (%17.5) olarak rapor edilmiştir (5). Morgan ve ark'ının 44 olguluk serilerinde intraabdominal organ yaralanması %59 oranında rapor edilmiştir (1). Brown ve ark'ının 41 olguluk serilerinde 39 yandaş organ yaralanması rapor edilmiştir (16). Çalışmamızda olguların tamamında yandaş organ yaralanması mevcuttu ve en sık yaralanan organlar sırasıyla dalak (%42.8), karaciğer (%40.0) ve mide (%31.4) idi.

Diyafragma yaralanmalarında erken dönem ameliyat, morbidite ve mortaliteyi önemli derecede azaltır (5,13,17). Olgularım %40-50'sine ameliyat esnasında tanı konur (4-6). Genellikle ameliyatta yaklaşım abdominal veya torakoabdominal olmaktadır. Çalışmamızda 33 olguya abdominal 2 olguya torakoabdominal yaklaşım yapıldı.

Bu tür yaralanmalarda ameliyat sonrası en sık komplikasyonlar akciğerlerle ilgil olanlardır (2,5,10). Wiencek ve ark'ının çalışmasında 146 hastanın 45'inde komplikasyon geliştiği ve bunlar içerisinde major komplikasyonun ateletaksi olduğu rapor edilmiştir (5). Rodriguez-Morales ve ark'ın 60 olguluk çalışmalarının 59'unda postoperatif komplikasyon geliştiği ve bunlar içerisinde en sık görülenlerin sırayla ateletaksi, fulminan sistemik sepsis ve yara enfeksiyonları olduğu rapor edildi (2). Çalışmamızda da en sık görülen komplikasyon akciğerlerle ilgili olanlar idi (ateletaksi, pnömoni ve ampiyem).

Diyafragma yaralanmaları nadir, ancak yandaş yaralanmalarla birlikte olduğu için morbidite ve mortalesi yüksek olan klinik olgulardır. Tanıda en önemli adım diyafagma yaralanmasından şüphelenmektir. Toraks ve batımla içine alan multisistem yaralanmalarında diyafagma rüptürleri mutlaka hatırda tutulmalı ve ameliyat esnasında her iki diyafagma dikkatli bir şekilde gözden geçirilmelidir.

KAYNAKLAR

1. Morgan AS, Flancbaum S, Esposito T: Blunt injury to diaphragm : An analysis of 44 patients. *J Trauma* 26: 565-568, 1986.
2. Rodriguez-Morales G, Rodriguez A, Shatney CH: Acute rupture of the diaphragm in blunt trauma: Analysis of 60 patients. *J Trauma* 26: 438-444, 1986.
3. Waldschmidt ML, Laws HL: Injuries of the diaphragm. *J Trauma* 20: 587-592, 1980.
4. Cox EF: Blunt abdominal trauma. *Ann Surg* 199: 467-474, 1984.
5. Wiencek RG, Wilson RF, Steiger Z: Acute injuries of the diaphragm. *J Thorac Cardiovasc Surg* 74: 249-252, 1977.
6. McHugh K, Oglvie BC, Brunton FJ: Delayed presentation of traumatic diaphragmatic hernia. *Clin Radiol* 43: 246-250, 1991.
7. McHugh K, Oglvie BC, Brunton FJ: Delayed presentation of traumatic diaphragmatic hernia. *Clin Radiol* 43: 246-250, 1991.
8. Payne JH, Yelin AE: Traumatic diaphragmatic hernia. *Arch Surg* 117: 18-24, 1982.
9. Smithers BM, O'Loughlin B, Strong RW: Diagnosis of ruptured diaphragm following blunt trauma results from 85 cases. *Aust NZ J Surg* 61: 737-741, 1991.
10. Ören D, Güney S: Diyafragmanın travmatik rüptürleri ve hernileri. *Atatürk Üniversitesi Tip Fak Bülteni* 19: 167-182, 1987.
11. Glinz W: Injuries of the diaphragma. In *Chest Trauma New York Spring* 246-257, 1981
12. Wilson RF, Muray C, Antonenko DR: Nonoperating thoracic injuries. *Surg Clin N Am* 57: 17-36, 1977.
13. Griswold FW, Warden HE, Gardner RJ: Acute diaphragmatic rupture caused by blunt trauma. *Am J Surg* 124: 359-362, 1972.
14. Blumenthal DH, Raghu G, Rould G: Diagnosis of right hemidiaphragmatic rupture by liver scintigraphy. *J Trauma* 24: 536-538, 1984.
15. McElwee TB, Mayers RY, Pennel TC: Diaphragmatic rupture from blunt trauma. *Am Surg* 50: 143-149, 1984.
16. Estera AS, Landoy MJ, McClelland RN: Blunt traumatic rupture of the right hemidiaphragm: Experience in 12 patients. *Ann Thoracic Surg* 39: 525-530, 1985.